

סגולה לשלום

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שכנא מפראהבישט זיעונו"א

סגולה נפלאה בכל יום המישי ליל שישי לתפוד פרוטה לצדקה ולזמרה:

בזכות
רבי שלום
שכנא הגדול
מפראהבישט
ש'היה לנו
א-ר-ו-ה-י-ג-ע-ר
ע-ר-ב שבת
און א
פ-ר-י-ל-א-כ-ו
שבת

מוגש בהקדמה

על ידי גליון סגולת שלום מפראהבישט
יוצא לאור על ידי מוסדות שטפנט בארץ הקודש
03-579-03-03

שנה ו'

חג השבועות
תשפ"ו

גליון
284

אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

זמירות ישרות

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

ליקוטי אמרים מרבינו שלום מפראהבישט על עניני קבלת התורה

דיאסי, בקובץ מעייני החסידות

שפלות בעלי הגאווה

"וישב משה את דברי העם אל ה'" (שמות יט ח).

הנה ביאור אלו הדברים הקדושים פן הוא, כי הנה ידוע מי שיש בו מדעת קונו צריך לראות בעיני פקידא שלא יהיה אצלו שום שינוי וחילוק בין דרגין עילאין דהיינו תורה ותפלה, ובין דרגין תתאין, והיינו מילין דעלמא ובחינות הנמוכים שישנן בעולם הו לקיום העולם והו לקיום הגוף והמין. רק שם שם לו חק ייחזק בהתפשטות עין שכל הדעת להעמיק עמוק עמוק מי ימצאנו לבושי קדישין עלאין פנימין, אשר הם צפונים תחות לבושי אליו, אשר זהו היתה עיקר תכלית הבריאה להיות סומך אל ה' כל הנופלין מלעילא לתתא, והו המה ניצוצין ספירות מידות עילאין הק' פידוע.

זהו ישוב משה, הצדיק אשר הוא בחינת הדעת, את דברי העם, הו המה הבחינות הנמוכין והדרגות תתאין כנ"ל, אל ה', ששבו ניצוצי המדות הקדושות למקורן העליון, והבו.

ואף גם זאת לו, שאף מה שמדברין העם מתורה ותפלה ולא פרכת לעילא מאיזה טעם שיהיה, אזי הצדיק שיש לו בחינת הדעת יהיה מעלה ומנשא אותן אל ה', כי הוא המאסף לכל המחוות. ואף גם זאת כי דברים הנמוכין והפשוטין והדרגין תתאין כנ"ל מן המון עם, הוא מזכר אותן

וקנאה ושאנה וקמיה ונטירה וכיצא בהם. גם לרבות את הדקה מן הדקה שהו כהררים המלכים בשערה, המלכים בהן מחמת הרבצתם תורה בישאל, שמגדל כסלתם המה בחשכה יתהלכו, ולא זכו ונעשה להם התורה סמא דמותא.

זהו באמת פליאה נשגבה הוא, מה הדין דהחטא בכל התורה הקדושה, הלא ומי יתן והיה לבכם טוב, והיו זוכים שיתנהגו להם התורה סמא דחיי להנחותם הדרך האמת, להיות דביקים ומדבקים בהש"ת. וזהו מאמר תורתנו הקדושה, שמתמדת בפליאה גדולה ושואלת 'המן', הינו זאת שיתנהגו האדם חלילה בחינת המן הרשע, 'מן התורה' שלמד 'מנין', הינו פליאה הוא על אינש כזה, מה הדין הוא לו, והלא מי יתן והיה חכם לבו והיה לבבו לראה ולא הבה את ד' באמת בכל התורה הקדושה והנוראה האמתית, אמון, והבו.

גאולת ישראל, עמ' כז:

"ג' דרגין אינון מתקשרין דא בן דא, קודשא בריך הוא אורייתא וישראל" (זוה"ק ח"ג עג).

כליל שמחת תורה לפני ההקפות, פנה מן הסב"ק מרז"ן זיע"א לאנשי שלומו ואמר: 'בטח נמצא ביניכם מי שהיה אצל אבי [הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט] ז"ל בשמחת תורה בשעה שהיה רוקד מאד, הוא היה נוח בריקודו, מחמת שנתקיים בו 'קיים זה כל מה שכתוב כאן'.

הרה"ק ר' מנחם נחום גוטמן ז"ל הרב

קבלת התורה דוקא מתוך ענוה

'אמר רב יוסף לעולם ילמד אדם מדעת קונו שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני' (סוטה ה).

ופרש רש"י: ילמד אדם מדעת קונו - לאהב את הנמיכות.

והנה אמרו חז"ל (חולין קלט): 'המן מן התורה מנין'. הנה באור אלו הדברים קדושים, כי הנה התורה הק' באה ללמד תועים בינה, התועים מדרך ההשכל, שבהיותם מרביצים תורה ומצות, טועים וסוברים בדעתם שמן הסתם הגיעו לעלות במעלות הקדושים והטהורים, ואמנם עינים להם ולא יראו שיראתם היא כסלתם, ואינם מציצין וצופים לפני ולפנים שעדין בחוץ הן עומדים, ותורתן וחכמתן בחוץ תרנו, כי הלואי לא היו מרביצים כל כך תורה ומצות, והיה יותר נאה להם ונאה לעולם, כי לא היה להם לא גבהות הלב שהיא [עבודת] כוכבים ומזלות ומש, ולא לשרע הרע

לעילוי נשמת הרה"ח יצחק זאב בהרה"ח מאיר צבי סלמון ז"ל נלב"ע כ"ה ניסן תשפ"ד

כשהולך רבי ישראל מרז"ן לחופה את בנו רבי אברהם יעקב מסאדיגורה אמר, אבי רבי שלום מפראהבישט זיע"א רגיל היה לומר 'מבני ידעו מי אני', ואני אומר 'מבני ידעו מי זה תאלקיס'.

יוצא לאור ע"י מכון תורת אמת שטפנט | טלפון: 03-579-03-03 | פקס: 03-616-5110 | להצטרפות, למנויים ולתגובות - דוא"ל: 6160303@gmail.com

להאיר בעולם הגשמי את החיות האלקית שבו הוא גדול מגילוי אליהו

"ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים" (שמות כ יח).

האלקים עשה את הד' עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה שיהיו כולם קרובות אליו, וגם עולם העשיה שהוא עולם הזה יהיה כולה לה' כמו הג' עולמות שלמעלה, רק האדם בחטא גרם שיסתתר חיות ה' בהסתר עצום בזה העולם העשיה ויראה כאלו הוא נבדל מהם והוא כולו גשמי, וכשיעזור השי"ת ותהיה הגאולה יהיו הג' עולמות, והעולם העשיה כלו חד כי לא יסיר עוד האור אלקי השופע בו. ותראה את חיות אלקות המסתתר עתה וגם 'מקום מעפר דל מאשפות ירים אביו', היינו העולם העשיה עולם הגשמי, 'להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו' הינו הג' עולמות שלמעלה. והצדיק גם עתה רואה בכל דבר גשמי ובכל דרך הטבע חיות אלקות השוכן בו, וזהו "ומשה נגש אל הערפל אשר שם אלקים", 'אלקים' גימטריה 'הטבע'. וזהו שאמר אבי מורי [הרה"ק מרוזין] ז"ל וזקני הרב הר' שלום [מפראהביטש] זל"ה כי הנה שמואל אמר 'נהירין לי שבילי דרקייע כשבילי דנהרדעי', והם אמרו נהירין לי שבילי דנהרדעי כשבילי דרקייע, כי להאיר בזה העולם העשיה עולם הגשמי דרך הטבע את חיות המסתתר בו, וזהו דבר יותר גדול וזהו בחינת גלוי אליהו בגמטריא ב"ו, בן מקונו בעולם העשיה, והצדיק הרואה בכל דבר גשמי התנהגות הטבע בעולם העשיה חיות השי"ת וכחו זהו בחינת גלוי אליהו.

אמת ליעקב,
פסח
תר"ט;
בנין
שלמה,
ח"ב מע' ע'
אות
פז

יראת שמים בהיכלו של המגיד הגדול ממעזריטש

הרה"ק [רבי שלום שכנא] מפראהביטש נכדו של המגיד הגדול ממעזריטש תינא: זקני הקדוש, כשלימד את החבריא, ואף דרדקי, הכניס בהם מורא שמים עד שהזכיר להם בחוש מעמד הר סיני.

קובץ ביכורים - סיון תשמט, עמ קפ

משה קיבל תורה מסיני

שמעתי מפי הרה"ח ר' אלעזר [זונגשין] מה שאמר הרה"ק ר' שלום מפראהביטש זיע"א:

איתא בגמרא (יומא כח:) קיים אברהם אבינו כל התורה כלה עד שלא נתנה, הרי לכאורה קשה, מהו הרבנות והחדוש, אברהם אבינו היה נביא ולכן ידע מה רצון הבורא ברוך הוא, וגם היה צריך שקימו בפעל, ואם כן איזה חדוש יש בזה?

אלא הענין הוא דאיתא (אבות א, א) משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, אצל משה כתיב "קיבל" תורה, לפי שבתורה יש אותיות ונקודות ותגין וטעמים, וזאת לא היה יכול להיות בכתב כי אם בעל פה, מה שמסרו, ומשה רבנו קבל הכל, כי השי"ת מסר לו בעל פה, אבל בכתב לא היו יכולים למסר הכל כי אם אותיות ותגין, ועל כן כתיב "מסרה" ליהושע ולא כתיב קיבל, הוא קיבל ואחר כך מסר רק מה שאפשר למסר, כדגמת אם יש לאחד מה לכתב אז אין אפשרות לו לכתב הכל, אלא נשאר מעט בהמוח מה שלא באר בכתב.

זה הוא הפרוש בהגמרא קיים אברהם אבינו כל התורה כלה עד שלא נתנה, אפלו זה מה שלא נתנה אלא היתה במחשבה, גם כן קיים.

והיינו דאומרים בשמונה עשרה (תפלת מוסף לשב"ק) "כתבת" עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך "כאמור", הינו דעלינו נכתב בתורה הקדושה, אבל למשה רבנו נאמר הכל בעל פה מה שלא ניתן ליכתב.

מכתבי הרה"ח ר' דוב לודמיר ז"ל, מה ששמע בעת ששהה בחצה"ק כ"ק אדמור מבאין-טשערנביץ ז"ע, בשנת תרצ"א לפ"ק, תשוח"ח לנכדו הרה"ח ר' שמואל לודמיר הי"ו, ולבנו ה"ר מרדכי לודמיר שלי"א על העברת הכת"ל לידנו.

ומנשאן עד למעלה למעלה בבחינת הדעת שיש לו, וזהו "וישב משה" [את דברי העם] אל ה' והבן.

ואף גם זאת צריך לראות בבחינת הדעת שבשעת שמדברים אליו ההמון עם דברים פשוטים ונמוכין, להיות מעלה הדיבורים שלהם לעילא ולעילא, ואף אם שומע מהם איזה דיבור לא טוב חלילה, יצרוף ומתיק אותו בצירופים טובים, וזהו "וישב משה" [את דברי העם] אל ה'.

ואף גם זאת שצריך הצדיק שהוא בחינת הדעת לראות תמיד באם שרואה שיש דינים משוטטים בעולם ח"ו, אזי ומתיקם בשורשן ויפכם לרחמים גמורים. וזהו "וישב משה", היינו שמחזיר ומהפך הצדיק בחינת משה בחינת הדעת, "את דברי", היינו דבור קשה, שרומז לבחינת מדת הדין, וזהו באמת מחמת המון העם חלילה, אמנם הצדיק משיב ומחזיר ומהפך אותם "אל ה'", הוא בחינת הרחמים הגמורין ומקור הרחמים, והבן.

נאות ישראל, דף כח:

*

רבי נתן אומר כיון שפקש הקדוש ברוך הוא לתן תורה לישראל בא פרמל מאספמאי ותבור מבית אלים, וזהו שנגמר בקבלה "חי אני נאם המלך ה' צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא" (ירמיה מז יח). וזה אומר 'מקראתי' הר תבור, עלי נאה שתשרה שכינה, לפי שאני גבוה מכל ההרים ולא ירדו עלי מי המבול. וזה אומר 'אני מקראתי' הר הפרמל, עלי נאה שתשרה שכינה, לפי שאני נתמצעתי בתוך ועלי עברו את הים. אמר הקדוש ברוך הוא כבר נפסלתם לפני בגבהות שיש בכם, כלכם פסולים לפני וכו'. אין רצוני אלא בסיני שהוא שפל מכלכם וכו' (מדרש שוחר טוב, מזמור סח ט).

אמר הרה"ק הרבי שלום מפראהביטש ז"ל, שעמד פעם זמן רב ליד החלון והביט על הה ושאלו לו מה יש לראות הרי אין זה אלא הר פשוט, ואמר 'אכן על זה אני מבטי, כל כך הרבה עפר וכל כך גבוה'.

והאמת כי הא בהא תליא, אם הוא בחינת עפר, הרי הוא גבוה בעיניו. ואם הוא גבוה בעיניו הרי הוא מלא עפר.

בית אברהם, חנוכה עמ' לו

תהלה לדוד

ליקוט אמרות טהורות מהרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע בענין דוד המלך ע"ה - לרגל יומא דהילולא בחג השבועות

דרכו של רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע במלכות ועשירות

[הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע] התחיל דרך חדשה בחסידות. ראשית כל מבחינה חיצונית נבדל מסביבתו בהידור מלבושיו. הוא לא לבש בגדי לבן כנהוג בחצרות הצדיקים אז, אלא הזמין לעצמו בגדים מצמר תפורים לפי האופנה, הדוקים לגופו ועם כפתורים. מלבושי צמר היו חשודים מחשש שעטנז, וחסידיים הקפידו שלא ללבוש צמר בכלל. וכפתורים אף הם היו חידוש. הוא היה מקפיד על תלבושתו, וקיצר פאותיו עד כדי שיעור פאה בלבד ולא יותר, ובמקום מקטרת עישן סיגריות בקנה ענבר יקר. דקדק שדירתו תהא נאה, וכלי נאים. הוא היה הוד מלכותי בהופעתו החיצונית, נוסף לקלסתר פניו האצילים. הוא נהג גינוני גדולה כמלך ונראה שכל זה עשה במגמה ברורה, מתוך הכרה ואמונה שנשמתו היא ניצוץ מנשמת דוד המלך.

מרגיעתא דבי רבנן, עמ' קה; מגדולי החסידות, ג, עמ' 15

עיקר העבודה היא ידיעת ה'

אמר הרה"ק מו"ה שלום [מפראהבישט] נכד הרב המגיד [ממעזריטש] ז"ל על פסוק "דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד" (דברי הימים א כח ט), וזה אמר דוד המלך ע"ה לשלמה, ולא הזכיר לו בכל המאמר ללמדו מה ענין העבודה. אבל הענין הוא, כי זה שאמר לו "דע את אלהי אביך", שלא יסיח דעתו מאלהי אביך, זה ובעצמו

העבודה. וגם שבועדי תעבדנו בכל ענין עד שאין צריך להורות לו שום דרך עבודה, כי הדעת מתפשט בכל הקומה. וגם כי על ידי הדעת ימלא פיו תהילותיו יתברך, ויתרחב דבוריו כדאיתא בזוהר הקדוש (משפטים כג). 'דעת גניז בפומא דמלכא'.

בגדי ישיע, פרק ו תפלה

דרך התשובה הנלמד מדוד המלך

ראיתי בכתבים ישנים מאדוננו מורנו ורבנו הר"ש הצדיק מפאראבישט זי"ע, אביו של אדמו"ר הקדוש והטהור מריזין, שאמר בזה

קבר דוד המלך בעיר העתיקה ירושלים עיר חנה דוד

הלשון, הכלל אין אדם שיעשה דבר רע ח"ו שלא יתחרט אחר כך, כאשר אמרו חז"ל (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות וכשבא לשוב הדעת ומתבונן אין שהמרה נגד רצונו יתברך, הוא בוודאי מתחרט. אך אם החרטה גדולה כל כך כערך החשק והתאוה והחמימות של העבירה שעשה, אז יש בכח החרטה לדחות ולבטל את הרע לטוב. אבל אם עשה העבירה בחמימות וחשק, והחרטה אחר כך הוא קר וקל ואיננה חזקה כל כך, אז אין ביכולת החרטה הזו לדחות ולבטל כח הרע של העבירה ח"ו. וראה אמיתית לזה שמצינו במקרא, בתחלה אמר נתן הנביא לדוד המלך ע"ה אחר מעשה בת שבע, "כי בן מות אתה" (רא' שמואל ב יב). וכשהודה ואמר "חטאתי" השיב לו הנביא תיכף "גם ה' העביר חטאתך לא תמות".

גאולת ישראל

סעפים שנתתי ותורתך אהבתי

שמעתי אומרים בשם הרה"צ רבי שלום [מפראהבישט] זי"ע

שאמר שלושה דברים איז דער גרוע יפה מהמשוּבָּח:

א. דיא ערנסט תורה ותפלה איז בעסער פון בעסעטען מוֹח, - התורה והתפילה הגרועים ביותר טובים יותר מן המוח הטוב ביותר, וכן אמר דוד המלך (תהלים קיט קיג) "סעפים שנאתי ותורתך אהבתי".

ב. דיא ערנסט תפילה פאר זיך איז בעסער פון דער בעסעטער תפילה פאר דעם עמוד זיין א ש"ץ - כאשר אדם מתפלל בפני עצמו ותפילתו גרועה ונמוכה ביותר, הרי זה עדיף מאשר התפילה הנאה והמשובחת ביותר בהיותו ש"ץ לפני העמוד.

הדבר השלישי שמעתי מפי אבי ז"ל אף שכחתי.

כתבי חסידים הראשונים - ירחון בית רוקח, סב עמ' ה

דוד המלך ובנו שלמה - הרה"ק מפראהבישט ובנו הרה"ק מרוזין

מֵרֵן הַרְה"ק הַרְבִּי רַבִּי שְׁלֹמֹה שְׁכֵנָא מִפְּרָאָה־בִּישֵׁט זִי"ע אָמַר עַל קִפִּיטל מ"ה שְׁבַת־הַלֵּיל "זֶה אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה בְּגִין שְׁלֹמֹה בְּנוֹ וּבְגִין מִיֵּין שְׁאִשְׁקוּנִי [מֵרֵן הַס"ק מִרְוִז'ין זִי"ע א], וְהַסִּימֵן שֶׁבִּפְסוּק תַּחַת אֲבוֹתָיִךְ יִהְיוּ בְּנִיךְ" יֵשׁ אֶת הַשֵּׁם "יִשְׂרָאֵל בֶּן חוּה"

קבלתי זאת מזקן אחד שכן סיפר הרה"ק רבי ישראל יעקב מטשארקאס זי"ע.א. [הפסוק בתהלים שם (ז) "תחת אבתך יהיו בניך תשיטמו לשרים בכל הארץ"].

מכתבי הגאון החסיד רבי ישראל פסח מנאוסעליץ זצ"ל שמעתי בבאיאן אצל הרב ר' דודי ז"ל, מהחסידי הנדיב מוה"ר גור ארי' הורנישטיין ע"ה אשר שמע מהחסידי המופלא רבי מרדכי'לי אברך ע"ה מזיטאמיר שהוא שמו של מפה קדשו של האדמו"ר הרה"צ הקדוש מריזין שאמר בזה הלשון: 'איך האב גיהאט א ברודער איז ער גיווען א צדיק א בעל רוח הקודש, האט ער מיר אן געזאגט אן זאל זאגן אלע טאג דאס קאפיטל "לשלמה" (תהלים עב), ער האט גיזאגט דאס קאפיטל הוא דוד המלך גימאכט פון שלמה'ס וועגין און פון מיינעט וועגין -] היה לי אח - הרה"ק רבי אברהם מפראהבישט זי"ע - הוא היה צדיק ובעל רוח הקודש, והוא הורה לי לומר בכל יום את מזמור "לשלמה", והוא אמר שמזמור זה עשה דוד המלך עבור בנו שלמה ועבורי'.

תפארת ישראל, בריש הספר

זקני החסידים אמרו שרבי שלום מפריביטש ניצוץ דוד המלך, ובנו רבי ישראל מריזין ניצוץ בנו שלמה המלך.

אוצר אגודות החסידים, חלק יג עמ' 54

היכל הבעל שם טוב

הקשר של רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע עם הבעל שם טוב הק' זי"ע - לרגל יומא דהילולא בחג השבועות

כתבי הרה"ח ר' מרדכי אהרן פישמאן ז"ל

הבעש"ט מבשר להרה"ק בעל התניא על שהרורו בזכות הרה"ק מפראהבישט

בעת אשר ישב הרב בעל התניא במאסר, אמר פעם כי היום יצא לחפשי. כי בלילה ההוא ראה בחלום את רבו הקדוש [המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע] עם רבו הקדוש הבעל שם טוב, ועמם ילד קטן, ואמר לו המגיד הק' כי ביום מחר יצא לחפשי. וסיים מרן המגיד ואמר 'אפשר מיינסטו אין מין זכות אדער אין דעם רעבינ'ס זכות, ניין! [אולי תחשוב שבזכותי או בזכות מורי ורבי הבעל שם טוב הקדוש? לא!] והראה באצבעו על הילד הקטן הלא הוא נכדו הרה"ק רבי שלום מפראהבישט זי"ע ואמר 'אין זיין זכות וועסטו ארויס גיין פרייא' - בזכותו תצא לחופשי].

כתבי הרה"ח רבי מרדכי אהרן פישמאן ע"ה

הרה"ק מפראהבישט מדבר רזין דרזין עם מרן הבעש"ט הק' והמגיד ממעזריטש

פעם אחת כאשר איכלו קורצא בי מלכא וזקני החסידים טענו כנגד הרה"ק מפראהבישט זי"ע בפני חותנו זקינו הרה"ק מטשערנאביל זי"ע על שמתפלל בשעה תשע ועד אז רואים אותו ישן, ויאמר להם הרה"ק מטשערנאביל זי"ע שהוא ידבר עמו בזה הענין, ובבוקר אחר שר' נחום גמר תפילתו, התכוון ליכנס לחדר נכדו בשעה שעדיין שכב על מטתו והיה נדמה להם כישן, אך כשפתח הדלת נעמד ולא נכנס החדרה רק נסוג אחור וסגר הדלת בעדו.

שאלוהו החסידים מדוע לא נכנס אל חדרו, ויאמר: איך יכלתי ליכנס ולהפריע לו, בשעה שראיתי את מורי ורבי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עומד אצלו מצד אחד, ומו"ר - זקנו - המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע עומד מצד השני ומדברים עמו ברזי דרזין.

המגיד מנע מהרה"ק מפראהבישט שיגדל יותר מפני כבודו של הבעש"ט

פעם אחת היה הרה"ק רבי ברוך ממעזריטש זי"ע אצל זקנו המגיד זי"ע [ממעזריטש], והיה עומד שם הרה"ק רבי שלום מפראהבישט שהיה אז ילד קטן, והיה אווז בידו שרביט כדרך התינוקות, ונטל השרביט והכה את הרה"ק רבי ברוך פעם ושתיים, ולא אמר לו המגיד כלום. אחר כך רצה רבי שלום להכות לרבי ברוך פעם שלישית ולא הניח אותו המגיד להכותו. והסביר זקני המגיד זי"ע 'א הטעם שלא הניחו להכותו פעם שלישית, כי במכה הראשונה שהכהו פעל בזה שלא יהיה רבי ברוך גדול ממנו, ובמכה השניה פעל שיהיה שוה לרבי ברוך במדרגתו. וכשרצה להכותו עוד הפעם, רצה לפעול שיהיה הוא גדול מרבי ברוך, ולזה לא הניחו המגיד מפני כבודו של הבעל שם טוב, שהיה הרבי רבי ברוך נכדו.

דברי דוד ליקוטים, עמ' קעב

כשנחלש הגוף נחלש גם הנשמה

אמרו חז"ל (ברכות ה.) 'אם רואה אדם שיסורין באים עליו יפשפש במעשיו וכו', פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה וכו'. והקשה בזה הרבה. א', מה הוא הלשון שיסורים באים עליו, היה לו לומר שיה לו יסורין, מהו 'עליו'. ב', אומרו 'פשפש ולא מצא' קשה, הלא 'אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא' (קהלת ז טו). ג', אומרו 'יתלה בביטול תורה', משמע שביטול תורה לא נחשב בכלל חטא מדכתב מקודם פשפש ולא מצא וכו', הלא ידוע לכל שאין עון גדול יותר מביטול תורה.

ופירש בזה האופן, דהנה כל היסורים

צריך האדם לקבלם באהבה, בר מיסורין שעל גופו ממש שמבטל אותו מתורה ותפלה ועבודה, כמו שכתב הבעל שם טוב נשמתו בגזי מרומים, כשנחלש הגוף נחלש גם הנשמה, וצריך לזה רחמים גדולים וזכויות הרבה שיגינו עליו מצרה כזאת.

וזה הפירוש כאן בגמרא 'אם רואה אדם שיסורים באים עליו' דייקא, פירוש על גופו ממש, יפשפש במעשיו למצוא מעשה טוב שבשבילה יתפלל להשי"ת להצילו מצרה הזאת. 'פשפש ולא מצא' מעשה טוב כדי להצילו ולהגין עליו, 'יתלה' תפלתו 'בביטול תורה' שיוכרח לבטל תורתו בשביל היסורים הללו, ויאמר לפניו 'ריבונו של עולם, אם תביאני ליסורים וחולי הגוף ממש אזי לא אוכל לעבוד עבודתך, מוטב שתרפא אותי ואעבוד אותך כראוי', ע"כ. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן להצילנו מכל חולי וצרה ולרפאני ולהחלימני, אמן.

אור ישראל, עמ' 8; פאר ישראל, עמ' תב

הרה"ק מפראהבישט קרא את שם בנו הרה"ק מרוזין ע"ש הבעש"ט

רבי שלום מפראהבישט התחיל לסלול לו דרך חדשה בחסידות, דרך המלכות. מלבושיו היו לפי האופנה החדשה והוא התנהג כנסיך. הוא אמר שצריכים לחדש את המוסד של 'ריש גלותא' שהתקיים בבבל בכדי להרגיל את ישראל לחיי מלכות. דודו רבי מרדכי מטשערנאביל נסע אליו במיוחד לברר את טיבה של דרכו החדשה, ואחרי דין ודברים נתן לו את הסכמתו. רבי שלום אמר שהוא מקווה שבנו שיוולד לו ימשיך ביתר שאת בדרכו זו ודודו רבי מרדכי אמר לו שיקרא את בנו הנולד בשם 'ישראל' כי יהיה לו נשמת הבעל שם טוב. והבן הנולד היה רבי ישראל מרוזין.

ימי זכרון, חלק ב - חשון, עמ' 69

יש בורא עולם המנהיג כל העולמות

מסופר כי פעם אחת נכנס הרה"ק מרוזשין זי"ע לבית המדרש אחר חצות הלילה, ומצא שם כמה חסידים יושבים ועוסקים בתורה. אמר להם, שמעתי מאבי מורי זי"ע, היינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע, שהוא קיבל מאביו הרה"ק רבי אברהם המלאך זי"ע, והוא קיבל מאביו המגיד הק' ממעזריטש זי"ע, אשר קיבל ממורו ורבו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, אשר קיבל מרבו אחיה השילוני הנביא, שמסר לו כי "יש בורא עולם המנהיג כל העולמות".

והכוונה בזה, כי אף שכל בר ישראל יודע זאת ומאמין בזה, אבל כאשר הצדיק מוציא הדבר מפיו כפי שהוא משיג דבר זה בהשגתו הרמה, מאיר דיבור זה בקרב האדם שירגיש הדבר בהשגה גבוהה, כי תלוי הרבה מי הוא האומר ובאיזה כונה הוא אומר.

כ"ק מרן אדמו"ר מטאהש זי"ע - עבודת עבודה, פתגמי קודש פר' וארא אות ג'

כאשר הרה"ק מפראהבישט בא עם אבותיו הקדושים לשמחת צאצאיו בא עמהם גם הבעש"ט

מעשה שספרה הרבנית פייגל בת הרה"ק אדמו"ר זי"ע מסאדיגורא מימי ילדותה:

כשהשיא הס"ק מרוזשין זי"ע את אחת מבנותיו הקדושים באה הרבנית אדל נכדת הבעש"ט זי"ע (בתו של הרבי ר' ברוך מבעז'בוד זי"ע) להשתתף בחתונה, והיות שהיתה זקנה מופלגת, מינו את פייגל לשמור עליה ולסעדה. טרם שנגשו לעריכת החופה, עבר הס"ק מרוזשין דרך מקום מושבה. נענתה ואמרה לו, 'ידוע הדבר שבשעת עריכת החופה באים זקני החתן והכלה מהעולם העליון להשתתף בשמחתם, ואם כן הרי יבואו הרה"ק רבי שלום מפראהבישט זי"ע אביו הרה"ק רבי אברהם המלאך זי"ע, וסבו המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, ואם כן יבוא גם סבי הבעל שם טוב זי"ע, שהוא אביו של המגיד הקדוש ברוחניות, ועל כן מבקשת אני שתמסר לסבי קוויטל ממני. ובדברה רשמה קוויטל ומסרה אותו להס"ק מרוזשין. נטלו הסבא קדישא לאותו קוויטל הניחו באבנטו ונגש לעריכת החופה.

לאחר החופה עבר שוב הסבא קדישא דרך מקום מושבה, פנה אליה באמרו 'מילאתי את בקשתך...'

מסילות ט"ו זי"ע - עמ' 1

השתדלו בזה ולא עלתה בידם, על כן בחר לו הוא עצה אחרת, כסות ולשון שינה, והסתיר דרכו בקודש ועסק בכל מיני תענוגי עולם ובדברים הגשמיים, עד שרימה את הס"מ ונדמה לו כי הוא מכת דיליה ומסיטרא דיליה ולא נשמר ממנו. ואמר בזה הלשון: "ענה איז געגאנגען ממש צי דיא קעשינעס" - הוא הלך ממש עד אל תוך כיסיו, והס"מ גילה לו כל מצפוניו עד שזקנינו הרבי רבי שלום גנב ממנו את היחוד. ויהי כאשר התחיל זקנינו הרבי רבי שלום לעסוק ביחוד הזה החל להתנוצץ אור הגאולה בעולם. והרגיש הס"מ בזה והתחיל

ציון מרן הבעש"ט הקדוש וקברי תלמידיו נבג"מ בעיר מעזבז

להרעיש העולם מי גלה רז זה לשום אדם, וישאל את מלאכי מרום ויענו כולם שלא גלה שום אחד מהם, עד שבא אל מלאך מט"ט וצחק ממנו מאד איך שילוד אשה השיג ממך את היחוד בערמה. ויהי כשמוע זאת הבעל דבר רץ בבהלה לזקנינו הרבי רבי שלום ורצה להמית אותו. מה עשה זקנינו מהר"ש, כסות ולשון שינה עוד, וילך אל השוק וקנה עוף אחד מן הערלית, ובידו הקדושה נתן המעות ליד הערלית, וכשראה זאת הבעל דבר נדמה לו כי הוא מכת דיליה, אף על פי כן שאל אותו מפני מה עסקת ביחוד הזה, והשיב לו זקני אל תאמין בזה כי אני מכת דילך ומסיטרא דילך, ואם אתה רצונך שיהיו ישראל בגלות תמיד גם אני רוצה בזה. אכן כאשר ראה הס"מ אשר אור הגאולה מתנוצץ בכל יום יותר, רץ עוד הפעם אל המלאך מט"ט ודרש ממנו להגיד לו מי גלה רז זה, וצחק עוד יותר ממנו. ובא עוד אל זקנינו מהר"ש ואמר לו מניח אני את כל העולם כולו ולא אעסוק רק בך ובצאצאך אם לא תגיד לי את האמת. אז גלה לו זקנינו את האמת, רק אני מבטיחך כי מעתה לא אעסוק עוד בהיחוד, רק לזרעי אמשך להם נשמות מתחת כסא הכבוד, אשר לא יראו ולא יפחדו ממך בנפש, רק הגופים שלהם יפקירו מיום הולדם.

וסיים זאת הרה"ק משטפנשט באמרו: ואחר כך היה אבינו [הרה"ק מרוזשין] זל"ה והיום אנחנו אחים בני אבינו ידוע דרכנו שהפקדנו את גופנו, ע"כ.

כרם ישראל, דף כא; כנסת ישראל סו:

הרה"ק מפראהבישט השיג היחוד שנמסר מהבעש"ט לקרב הגאולה

הרה"צ רבי נחום משטיפענעשט בן הרה"צ מרוזשין זי"ע סיפר איך שהצדיק הרבי שלום [מפראהבישט], זקינו, רימה את הבעל-דבר, וכה דיבר בקדשו: בעת שנגזר על ישראל להגלות מארצם קרא השי"ת את הס"מ, ואמר לו 'הנה אתן לך את ישראל לגולה על אלף שנה', ולא רצה הס"מ לקבלם, באמרו כי כבר ראיתי סופו של מלך פרעה וסופו של מלך נבוכדנצר, כי מרה היתה אחריתם, ומה לי לקבל אותם לגלות ואחר כך לקבל עונש חמור. ורצו להוסיף לו שנים שיהיו ישראל בגלות ב' אלפים שנה, ולא רצה עוד כמה. עד אשר הוכרחו למסור לו יחוד אחד אשר בו תלוי כל ענין הגאולה, ואמרו לו 'שהיחוד יהיה נמסר בידך, וכל זמן שלא יהיה נעשה היחוד הזה אי אפשר שתהיה הגאולה, והיחוד הזה לא יהיה רשות לשום מלאך ושרף לגלות סוד היחוד הזה, רק יהיה נמסר בידך וממילא לא תוכל להיות הגאולה בלעדך'. אז שמח הס"מ מאד וקיבל את ישראל לגלות, כי בדתו שיהיו ישראל מוחלטים בידו לצמיתות.

והנה כאשר זרח אור התנא אלקי הרשב"י וחבריו קדישא שלו, התחילו להשתדל לקרב את הגאולה ושתו עצות למצוא את סוד היחוד הזה ולא עלתה בידם אחר כך קם האר"י הק' וגם הוא התאמץ והרעיש עולם, כי עד מתי ועד אנה יסבלו ישראל גלות. והודיעו אשר בו תלוי הגאולה ואסור לגלותו, זולת אם ימצא ילוד אשה ושיג מעצמו לייחד את היחוד הזה אז יוכל להצמיח את הגאולה. אזי התאמץ בכל עוז ותעצומות ועזב את כל עניניו, והפריש עצמו בכמה פרישות, והתחיל לעסוק ביחודי עליונים, אולי ישיג את היחוד, ולבסוף לא עלתה בידו עד שהוצרך לעלות בגזי מרומים.

ונמסר הדבר להבעש"ט להשיג את היחוד, ומהבעש"ט נמסר הדבר לזקנינו המגיד הגדול, אבל גם הוא לא עלתה בידו כי היה חולה גדול. וממנו נמסר הדבר לבנו המלאך הק' וגם בימיו לא נעשה דבר. אחר כך נמסר הדבר לבנו הוא זקנינו הרבי רבי שלום מפראהבישט זל"ה.

ויהי כאשר התבונן זקנינו הרבי רבי שלום אשר כ מ ה צדיקים גדולים

